

Gen. dr. EMIL STRAINU

Lumea Subterană este o prezență cotidiană a vieții noastre, încă de la apariția lui homo sapiens pe Terra. Numai că numite cutume și tabu-uri au făcut-o să treacă de secole neobservată, să pară ireală, fantastică, la fel ca și cum n-ar exista cu adevărat... Și asta pentru simplul fapt că această lume este mai veche, mult mai "bătrână" ca a noastră... Dacă nu ne speriem s-ar putea să aflăm că de fapt la început a fost Lumea Subterană... Dar să o luăm încet și cu răbdare !

Exemplul clasic este cel care se dă văzând o ipotetică călătorie pe apă de la New York la Los Angeles... Adică să trecem din Oceanul Atlantic în Oceanul Pacific folosind apa. Deci cum am putea ajunge !? Veți răspunde cu toții că nu există decât trei posibilități! Asta dacă nu vă gândiți la Jules Verne și celebra sa lucrare Călătorie spre centrul Pământului... Deci aceste trei căi ar fi:

1. Prin Canalul Panama;
2. Ocolind pe la Capul Horn prin Sudul Americii de Sud;
3. Trecând pe sub gheață pe la Polul Nord și mai departe prin Strâmtoarea Bering spre Oceanul Pacific; Și cam atât!

Ei bine, aflați că mai este o posibilitate și anume trecând cu un submarin prin canalele subterane acvatice de sub America de Nord!

Deci o călătorie Miami Beach - Long Beach este floare la ureche...

Aceste canale sunt atât de largi încât permit trecerea a două submarine din clasa Trident în contra sens unul pe lângă altul!

Cu greu s-a aflat că în aceste canale subterane și acvatice au fost studiate și explorate zeci de ani (chiar cu pierderi mari umane și pierderi materiale uriașe , inclusiv submersibile de diverse tipuri) pentru a fi cartografiate, în prezent ele devenind căi sigure și...rutinate!

Dar oficial nu se recunoaște absolut nimic de către Guvernul SUA sau US. Navy ce le exploatează și păzește...

Totuși să nu uităm că secolul XXI este marcat de o descoperire uluitoare: existența unei rețele întinse de tuneluri subterane, posibil interconectate la nivel mondial. Pe lângă grote și peșteri create de natură, peste tot în lume s-au descoperit diverse canale și tuneluri subterane construite, spun oamenii de știință, de civilizații antice sau de alte civilizații premergătoare celei umane; spații, adesea gigantice, ai căror pereți au fost tratați pentru conservare prin metode și tehnologii necunoscute în ziua de azi.

Sergheevka este un cătun uitat de lume din regiunea Moscova. Când și când, în atenția publicului apar tot soiul de evenimente stranii, ce se petrec în jurul lacului din apropiere. Se spune că acesta, denumit sugestiv Bezdonii (Fără fund), este conectat cu oceanele, adâncimea lui fiind necunoscută.

Până și pe hărțile militare, profunzimea lui nu este clar stabilită, fiind doar aproximată între 150 și 200 de metri. Lacul apare menționat și în scrierile poetului rus Alexandr Blok, în care un pădurar din zonă povestește că această apă este legată prin canale tainice cu marile oceane ale planetei. Legenda spune că pe malurile lui, de-a lungul anilor, s-au făcut descoperiri misterioase ale unor epave de mult dispărute în vârtoarea oceanelor lumii.

În anul 2003, la suprafața apei a apărut, nu se știe de unde, o vestă de salvare, cu însemnele marinei

militare americane. După cercetările realizate de autoritățile locale, s-a constatat că vesta aparținea marinarului american Sam Belovski, de pe distrugătorul USS Cole. În octombrie 2000, în portul Aden, din Yemen, s-a declanșat un atac terorist asupra navei, soldat cu moartea a 17 militari. În urma atentatului, matelotul Sam Belovski a fost dat dispărut, iar trupul său nu a fost găsit niciodată. Dar cum a putut ajunge după trei ani vesta lui de salvare tocmai din Oceanul Indian într-un lăcușor pierdut din Rusia Centrală, la 4000 km distanță?! Care a fost traseul ei? Oare legendele lacului fără fund sunt reale? Oare există asemenea căi subterane necunoscute, care unesc diferite puncte ale planetei?

Încă din anii `70, în Rusia a apărut în paralel cu speologia o altă ramură de cercetare, care studiază tunelurile, pasajele, grottele subterane create altfel decât de natură: structuri artificiale. Această știință se numește speleologie, iar termenul a apărut pentru prima dată în Georgia, într-un studiu dedicat Mănăstirii Vardzia, construită într-o peșteră. Cea mai activă grupare de speleologie, înființată în 1983, este „Mișcarea speleologică din Leningrad”(abreviat în limba rusă, LSP). În ultimii ani, cercetările ce țin de această disciplină s-au intensificat, iar savanții ruși analizează tot mai atent ipoteza existenței unor pasaje subterane intercontinentale.

Tunelurile subterane și peșterile au fost dintotdeauna un subiect care a atras atât atenția oamenilor de știință, cât și pe a celor pasionați de mistere.

Poate pentru că în întuneric se ascund enigme de nepătruns sau pentru simplu fapt că acestea se deschid și acced către centrul pământului. Pe această temă s-au scris o mulțime de cărți și povești fascinante, s-au realizat sute de filme de aventuri, care au îmbogățit mai mult imaginația oamenilor. Cert este că acestea există peste tot în lume, fie că vorbim despre galeriile antice recent descoperite sub Ierusalim, despre tunelurile de sub marile piramide din Egipt, sau de canalele subterane săpate dedesubtul Mexicului.

Arheologii și oamenii de știință au început să își pună tot mai des întrebarea dacă nu cumva aceste rețele subterane au fost cândva conectate între ele. Lungimea lor nu a putut fi determinată precis, pierzându-se într-un nesfârșit labirint în interiorul pământului. De asemenea, nimeni nu a putut confirma faptul că ele au fost construite în aceeași perioadă. Și totuși: când și cine le-a creat și în ce scop?

În regiunea Volgograd din Rusia există un lanț muntos, cunoscut sub numele de Medvedițki, care, începând cu anul 1997, a fost studiat în detaliu de organizația „Kosmopoisk” (Cercetașii Cosmosului). Aici a fost depistată și cartografiată o rețea extinsă de tuneluri, cercetată pe o distanță de zeci de kilometri.

Aceste pasaje subterane au un diametru de 7 până la 20 de metri și, pe măsură ce se apropie de creasta muntelui, se lărgesc tot mai mult, ajungând până la 120 de metri, transformându-se sub munte într-o sală imensă. De aici, se ramifică alte trei tuneluri în diferite unghiuri. Conform speleologului rus Anton Anfilov, sub Munții Medvedițki se găsește un nod important, o încrucișare de tuneluri ce vin din alte regiuni, inclusiv din Caucaz.

Cercetătorul susține că de aici se poate pătrunde nu numai în Crimeea, dar și în regiunile nordice din Rusia, tocmai în arhipelagul Novaia Zemlia din Oceanul Înghețat și chiar pe continentul nord-american. Această ipoteză incredibilă este susținută și de unii ufologi, care consideră că tunelurile sunt încă funcționale și utilizate ca artere de transport, iar imensele camere subterane - ca baze de staționare a unor aparate de zbor neidentificate (OZN).

În Uniunea Sovietică, la începutul anilor `50, la propunerea lui V.I. Stalin, a fost emis un decret secret al Consiliului de miniștri al URSS, referitor la construirea unui tunel pe sub Strâmtoarea Tătară, care desparte Rusia continentală de insula Sahalin și care leagă Marea Ohotsk, la nord, cu Marea Japoniei, la sud.

În condițiile declanșării războiului rece, pentru a contracara pericolul bazelor militare americane instalate în Japonia, Stalin a ordonat construirea unui pasaj subteran, prevăzut cu cale ferată, între insula Sahalin și Rusia. Dar în 1953, Conducătorul suprem moare și proiectul este abandonat.

După destrămarea imperiului sovietic, planul strict secret a fost dat publicității și, în 1991, L.C. Berman, doctor în științe fizico-mecanice, o specialistă care lucrase ani de zile în acest tunel, a făcut dezvăluiri senzaționale.

Ea a mărturisit că, de fapt, tunelul fusese săpat încă din timpuri imemorabile, posibil de către o altă civilizație, și că proiectanții ruși îl descoperiseră întâmplător. Tunelul fusese trasat și construit ținând cont de geologia dificilă a solului de sub fundul apelor. Pereții săi erau foarte netezi, acoperiți cu un material care seamănă a lavă vulcanică.

Toți cercetătorii ruși au fost însă de acord că acel material nu era unul creat de natură. În urma unui studiu aprofundat, s-a ajuns la concluzia că asupra pereților se acționase simultan termic și mecanic, iar rezultatul fusese această crustă, cu o grosime de 1,5 mm deosebit de rezistentă.

Conform afirmațiilor doctorului Berman, nici măcar tehnologia modernă nu ar fi putut realiza o asemenea lucrare. Totodată, ea a amintit despre găsirea unor obiecte străni în tunel, a unor mecanisme de neînțeles, instrumente și echipamente necunoscute, și chiar despre fosilele unor animale neidentificate. Imediat după abandonarea acestui gigantic și ambițios proiect, serviciile secrete sovietice au preluat toate aceste valoroase artefacte, care în decursul deceniilor „s-au pierdut”.

Straniu este că afirmațiile doctorului Berman vin în sprijinul teoriei speleologului rus Anton Anfilov. Cercetătorul afirmă că Rusia ar fi fost sau poate încă este conectată prin tuneluri subterane cu Orientul Îndepărtat. Tunelul doctorului Berman duce prin insula Sahalin în Japonia.

Rapoartele arheologice atestă faptul că și pe continentul american s-au descoperit multe tuneluri antice. În 1909, ziarul „Phoenix Gazette”, din Arizona, a scos la iveală o poveste fascinantă, intitulată „Explorări sub marele Canion”.

Conform articolului, exploratorul G.E. Kincaid, în timpul expediției sale în Marele Canion, a făcut o descoperire uluitoare: un întreg oraș subteran, cu o rețea de tuneluri, în care s-au găsit dovezi ce indică faptul că civilizațiile antice au migrat în America din Orient prin aceste căi subpământene.

Cercetătorul a demonstrat, aparent convingător, că populația care locuia în aceste caverne misterioase, adânc săpate în stâncă, era de origine orientală, posibil din Egipt. În publicație se relatează că echipa coordonată de Kincaid a descoperit o cameră gigant, de aproximativ 1500 de picioare (450 metri), din care porneau zeci de pasaje, „ca spițele unei roți”.

De aici au scos la iveală arme și diverse instrumente din cupru care, în mod straniu, nu au putut fi atribuite populațiilor originare din America, și mai multe tăblițe gravate cu semne și simboluri ce semănau cu hieroglifile egiptene.

În articol se povestește că echipa lui Kincaid ar fi găsit în tuneluri și o criptă în care erau depuse mai multe mumii ale unor bărbați adulți. „Mormântul sau cripta în care au fost descoperite mumiile este una dintre cele mai mari camere din orașul subteran. În pereții camerei din orașul subteran erau săpate un fel de nișe, fiecare adăpostind o singură mumie.

Alături de oseminte, în cavități s-au găsit și cupe de cupru și bucăți de săbii. Unele mumii erau acoperite cu lut, și toate erau învelite într-un material din scoarță de copac”.

Dacă teoriile lor au fost corecte, atunci misterul originii populațiilor preistorice din nordul Americii a fost rezolvat: Egiptul și Nilul, Arizona și fluviul Colorado au fost cândva în urmă cu milenii, conectate printr-un lanț de tuneluri. Teoria întrece și cele mai fanteziste scenarii.

Toate aceste dovezi se spune că au fost depuse la Institutul Smithsonian din Washington, care ar fi sponsorizat expediția exploratorului Kincaid. Totuși, acolo nu s-au găsit nici un fel de probe care să ateste existența artefactelor antice. De asemenea, nu s-a putut descoperi nici un indiciu referitor la ce s-a întâmplat ulterior cu exploratorul Kincaid. Acesta parcă s-ar fi evaporat.

Cu toate că existența exploratorului american și a descoperirilor sale nu poate fi dovedită, un fapt ciudat adâncește misterul. În decurs de câțiva ani de la apariția articolului, Guvernul Federal al Statelor Unite a interzis accesul în zonă, pătrunderea în acel spațiu fără aprobare constituind o ilegalitate. Numai amerindienilor li s-a acordat permisiunea să traverseze acel teritoriu.

Este un fapt bine cunoscut că în canioanele din statul Arizona există o mulțime de grote, cavități și peșteri, majoritatea descoperite de alpiniști. Denumirile acestora, Turnul lui Seth, Turnul lui Ra,

Templul lui Horus, sugerează legătura cu Egiptul antic.

Recent, arheologii au descoperit un tunel vechi de 1800 de ani, care duce în direcția unui întreg sistem de galerii, aflat la 12 metri sub Templul Șarpelui cu Pene din Mexic.

Și cascada de revelații continuă...

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*